

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

LUXEMBOURG

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLEČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tlač a informácie

TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 50/08

10. júl 2008

Rozsudok Súdneho dvora vo veci C-54/07

Centrum voor Gelijkheid van Kansen en voor racismebestrijding/Firma Feryn N.V.

VEREJNÉ VYHLÁSENIA, KTORÝMI ZAMESTNÁVATEĽ OZNÁMIL, ŽE NEPRIJME ZAMESTNANCOV URČITÉHO ETNICKÉHO PÔVODU, PREDSTAVUJÚ PRIAMU DISKRIMINÁCIU

Neexistencia identifikovateľného žalobcu neumožňuje dospieť k záveru, že neexistuje žiadna priama diskriminácia.

Smernica 2000/43/ES¹ má za cieľ ustanovenie rámca boja proti diskriminácii na základe rasy alebo etnického pôvodu, so zámerom uplatniť zásady rovnakého zaobchádzania v členských štátoch. Belgický zákonodarca priznal Centru pre rovnosť príležitostí a boj proti rasizmu – orgánu na podporu rovnakého zaobchádzania v Belgicku – aktívnu legitimáciu, keď došlo alebo môže dôjsť k diskriminácii, a to aj keď neexistuje identifikovateľný žalobca.

Spoločnosť Feryn sa špecializuje na inštaláciu garážových dverí. Centrum požiadal belgické súdy príslušné v zamestnaneckých veciach, aby určili, že Spoločnosť Feryn uplatňuje diskriminačnú politiku prijímania zamestnancov. Centrum zakladá svoj návrh na verejných vyhláseniach riaditeľa tohto podniku, podľa ktorých v podstate jeho podnik má v úmysle zamestnať inštalatérov, ale nemôže prijať zamestnancov určitého etnického pôvodu („imigrantov“) z toho dôvodu, že jeho klienti im odmietajú umožniť prístup do svojich súkromných obydlí počas trvania prác.

Súdnu dvoru sa v podstate kladie otázka, či takéto vyhlásenia zamestnávateľa v rámci procesu prijímania zamestnancov predstavujú diskrimináciu bez toho, aby žiaden identifikovateľný žalobca tvrdil, že bol obeťou tejto diskriminácie.

Súdny dvor odkazuje na cieľ smernice a nazdáva sa, že **neexistencia identifikovateľného žalobcu neumožňuje dospieť k záveru, že neexistuje žiadna priama diskriminácia** v zmysle predmetnej smernice. Cieľ podporovať podmienky pre sociálne široký trh pracovných síl by bol len ťažko dosiahnuteľný, ak by sa predmetná smernica obmedzovala iba na tie prípady, v ktorých by neúspešný uchádzač o zamestnanie, ktorý sa nazdáva, že sa stal obeťou priamej diskriminácie, podal na súde žalobu proti zamestnávateľovi. Okrem toho takéto vyhlásenia vážne odrádzajú

¹ Smernica Rady 2000/43/ES z 29. júna 2000, ktorou sa zavádza zásada rovnakého zaobchádzania s osobami bez ohľadu na rasový alebo etnický pôvod (Ú. v. ES L 180, s. 22; Mim. vyd. 20/001, s. 23).

niektorých uchádzačov od toho, aby podali svoju prihlášku. **Z tohto dôvodu predstavujú priamu diskrimináciu v prístupe k zamestnaniu v zmysle predmetnej smernice.**

Súdny dvor sa ďalej vyslovil o otázke **obrátania dôkazného bremena** v situácii, v ktorej sa tvrdí, že ide o diskriminačnú politiku prijímania do zamestnania v súvislosti s verejnými vyhláseniami zamestnávateľa o jeho politike prijímania do zamestnania. Súdny dvor konštatoval, že prináleží zamestnávateľovi, aby preukázal, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania. Následne prináleží vnútroštátnemu súdu, aby posúdil, či skutočnosti, ktoré sú zamestnávateľovi vytýkané, boli preukázané, a aby posúdil, či dôkazy, ktoré uvedený zamestnávateľ predložil na podporu svojich tvrdení, že neporušil zásadu rovnakého zaobchádzania, sú dostatočné. Súdny dvor ďalej uviedol, **že verejné vyhlásenia, prostredníctvom ktorých sa zamestnávateľ verejne vyslovil o tom, že v rámci svojej náborovej politiky neprijme zamestnancov určitého rasového alebo etnického pôvodu, postačujú na vytvorenie domnienky, že existuje priamo diskriminačná politika prijímania zamestnancov.**

Nakoniec sa Súdny dvor vyslovil o otázke, **aké sankcie môžu byť považované za primerané za diskrimináciu v oblasti prijímania do zamestnania**, akou je diskriminácia v prejednávanom prípade. Smernica vyžaduje, aby členské štáty stanovili **účinné, primerané a odradzujúce sankcie, a to aj v prípadoch, v ktorých neexistuje identifikovateľná obeť**. Súdny dvor týmto spôsobom stanovil, že uvedené sankcie môžu pozostávať najmä z konštatovania diskriminácie súdnym orgánom spolu s primeraným stupňom zverejnenia alebo z toho, že zamestnávateľovi bude nariadené, aby ukončil diskriminačné správanie, alebo z udelenia náhrady škody orgánu, ktorý podal návrh na začatie konania.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

Jazyky, ktoré sú k dispozícii: ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, NL, PL, PT, SK, SL.

Úplné znenie rozsudku sa nachádza na internetovej stránke Súdneho dvora:

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=SK&Submit=rechercher&numaff=C-54/07>

Vo všeobecnosti je znenie na internete prístupné v deň vyhlásenia rozsudku od 12. hodiny SEČ.

Podrobnejšie informácie Vám môže poskytnúť pán Balázs Lehóczki

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028